

Del. br.: 2163
U Zrenjaninu, 11.06.2012.godine

E-mail: nmargold@jugoremedija.rs

Odgovor Jugoremedije fabrike lekova AD Zrenjanin na tekst “Slučaj službenika Saveta za borbu protiv korupcije” (Novi magazin br. 58 od 7. juna 2012. godine, str. 39-41)

Kao i svi drugi javni istupi Miše Brkića o Jugoremediji od 2004. godine, i “Slučaj službenika Saveta za borbu protiv korupcije” sastavljen je od neistina i manipulacija.

Danilo Šuković je izabran za člana Upravnog odbora Jugoremedije 2007. godine, kada niko nije hteo da se prihvati odgovornosti za upravljanje fabrikom koja je posle petogodišnje pljačke dovedena na ivicu stečaja. Odgovornost smo preuzeli mi, mali akcionari, koji smo se prethodne tri ipo godine borili protiv korumpirane države i Ninija Stefanovića da spasemo svoju imovinu i radna mesta, i Danilo Šuković. Zajedničkim snagama smo uspeli da pokrenemo fabriku i vratimo milionske dugove. Naknada Danila Šukovića u UO Jugoremedije nikada nije iznosila 150 hiljada dinara. Članovi UO su proteklih godina primali između 200 i 250 evra mesečno. Od avgusta 2011. godine članovi UO po sopstvenoj odluci ne primaju naknade, zbog nepovoljne finansijske situacije u kojoj se fabrika nalazi.

Iskazana dobit Jugoremedije jeste se smanjivala od 2007. godine, ali ne zbog lošeg poslovanja, već zato što je fabrika tokom 2008. i 2009. godine investirala 11 miliona evra u usklađivanje proizvodnih pogona sa GMP standardima. Procenom tržišne vrednosti Jugoremedije iz prošle godine utvrđena je vrednost od 21 miliona evra, što je za 11 miliona više od vrednosti fabrike pre investicije. Kapital Jugoremedije dakle nije rasprodat, niti je menadžment “iznosio kapital i opremu i ugrađivao ih u novu firmu Penfarm”. Naprotiv, kapital Jugoremedije je uvećan nakon marta 2007. godine, i to uvećan za vrednost ulaganja u proizvodnju lekova. Poređenja radi, Stefanović je dobit Jugoremedije usmeravao na preuzimanje preduzeća koja nemaju nikakve veze sa farmacijom (Medela, Luksol...). Pozadina ovih akvizicija bilo je pranje novca i iznošenje kapitala iz Jugoremedije. Sa druge strane, svaki dinar koji je pod upravom malih akcionara uložen u modernizaciju proizvodnje, ostaće u Jugoremediji bez obzira na to ko sutra bude njen vlasnik.

Vlasnici novog pogona za proizvodnju antibiotika Penfarm nisu “isključivo nekoliko članova Uprave Jugoremedije”, već sama Jugoremedija i 46 njenih akcionara, od kojih ni jedan nije, niti je ikada bio član uprave. Za prikupljanje ovih podataka Novom magazinu bilo je potrebno manje od deset minuta pretrage na sajtu APR-a.

Svi navodi udruženja Jugoremedija 3 koje je preneo Novi magazin, proteklih godina bili su predmet više krivičnih prijava i policijskih istraga, koje nisu dovele ni do kakvih rezultata, o čemu smo u više navrata obavestavali medije. Isto tako smo nebrojeno puta detaljno objasnili javnosti da je loša finansijska situacija u Jugoremediji isključivo posledica pritisaka izvršne vlasti. Objasnili bismo i Novom magazinu, da nam je dao priliku. Međutim, vaša je etika da čujete samo jednu stranu.

Takođe, da nas je novinar Novog magazina kontaktirao, poštedeo bi svoj list i takvih gafova da izmeštanje pogona za proizvodnju antibiotika u novu fabriku Penfarm ima bilo kakve veze sa Upravnim odborom i Danilom Šukovićem. Ovu odluku je 2009. godine donela Skupština, a ne Upravni odbor. Za nju su tada glasali i ekskluzivni sagovornici Novog magazina, akcionari koji su danas okupljeni oko Jugoremedije 3, a među predvodnicima ovog udruženja je i članica stručnog tima koji je Skupštini preporučio izmeštanje proizvodnje antibiotika iz Jugoremedije.

Akcionari iz Jugoremedije 3 od avgusta prošle godine imaju svoju predstavnicu u Upravnom odboru Jugoremedije, gospođu Jelenu Medarević. Gospođa Medarević i veliki broj članova njenog udruženja su do 2007. godine podržavali Ninija Stefanovića. Mnogi iz ove grupe su 2006. godine učestvovali u nezakonitom vanberzanskom trgovanju akcijama Jugoremedije, i danas su njihovi akcionari samo zato što su 2006. godine onemogućeni da svoje akcije prodaju Stefanoviću na nezakonit način. Maja ove godine, prilikom donošenja odluke o pokretanju tužbe za naknadu štete nanete Jugoremediji nezakonitom privatizacijom, jedini član UO koji nije glasao za tužbu bila je gospođa Medarević, sa obrazloženjem da je njoj "Nini bio dobar". Danilo Šuković je, kao i uvek, glasao u interesu Jugoremedije i njenih akcionara. Budući da je i Miši Brkiću 2004. godine "Nini bio dobar", i da je male akcionare koji su se borili za otetu imovinu tada nazivao "staljinistima", nismo iznenađeni da i danas razmišlja na isti način kao Jelena Medarević. Zapanjeni smo, međutim, Brkićevom smelošću da ponovo iznosi neistine o Jugoremediji, nakon što je 2006. godine pravosnažnim sudskim presudama utvrđeno da ni Nini Stefanović ni Miša Brkić nisu bili u pravu. Verovatno zbog toga Brkić ove sudske presude naziva "kontroverznim", i pritom pokazuje frapantno nepoznavanje osnovnih činjenica o slučaju koji već godinama komentariše – ugovore o prodaji akcija i dokapitalizaciji Jugoremedije nije raskinula Agencija za privatizaciju, već sud. O značaju ove razlike smo mogli da razgovaramo da je Brkić ikada pokazao interesovanje za činjenice o Jugoremediji.

Ako Novi magazin za sebe misli da se valja u tranzicionom blatu, to je vaš izbor, ali u takva posla nemojte mešati Jugoremediju. Mi se ne valjamo po blatu, već se borimo za svoju imovinu i radna mesta.

Vršilac dužnosti generalnog direktora
Jugoremedije fabrike lekova AD Zrenjanin

Zdravko Deurić

Zdravko Deurić